

A Zinner Család Három Generációja

Itt én vagyok édesanyámmal, Zinner Simonnéval (baloldalt), a lányommal, Judittal és a nagynénémel, Izrael Menyhértné, született Weitzner Arankával (jobbaldalt), akinek az egyik lába nyomorék volt, és én tartottam el, mert semmilyen jövedelemmel nem rendelkezett. A háború után önállósítottam magamat, 1949-ig önálló látszerészüzletem volt a Király utca 96-ban. Egy segéddel és két ipari tanulóval dolgoztam, volt, mikor két segédem is volt. Az Optika-fotó jól menő üzlet volt, de jött az államosítás, és 1949 júniusában fölszámoltak. Az államosítás időszakában megalakult OFOTÉRT vezérigazgatója felszólított, hogy vagy belépek az OFOTÉRT-ba, vagy elveszi az üzletet. Hát én nem adom oda, inkább kiszálltam, és értékesítettem a dolgaimat. S utána mentem be az OFOTÉRT-ba dolgozni, boltvezetőként. Hamarosan előbb üzletvezető, majd osztályvezető lettem. Majd ismét visszamentem boltvezetőnek, mert nem tetszett az osztályvezetés. Kevesebb pénzem volt, mint egy jó boltvezetőnek. Nekem pedig a pénz fontosabb volt, hogy eltarthassam a családot. 1949-től tizenhat évig dolgoztam az OFOTÉRT vállalatnál. Természetesen voltam párttag, 1937-1938-ban a szociáldemokrata pártba [lásd: Magyarországi Szociáldemokrata Párt] léptem be. A szociáldemokrata párt tagja voltam egészen 1949-ig. 1949-ben, mikor beolvadt az egyesülésbe, akkor kerültem a Magyar Dolgozók Pártjába. Akkor kerültem be, különösebb politikai munkát nem végeztem. Anyám háztartásbeli volt. Nem kapott semmiféle nyugdíjat, mert az apám 1932 szeptemberében halt meg, és tíz év munkaviszony kellett ahhoz, hogy valaki özvegyi nyugdíjat kapjon. És hiányzott az apámnak három hónap a tíz évből. A fölszabadulás után kértem, adjanak valamit az anyámnak. Hivatkoztak a háború előtti törvényre, és nem kapott semmit. Én tartottam el akkor is őt. Az Izraelbe való kivándorlás gondolata nemigen jutott eszembe a felszabadulás után, mert az anyám akkor hatvan év körül lehetett [1894-ben született. -- A szerk.]. Aztán 1956-ban megint nem tudtam elmenni, pedig el akartunk menni, meglett volna a lehetőségem apám testvéreihez, Argentínába. De anyámmal mit csináljak a bizonytalanságban? Akkor már több mint hetven éves volt az anyám.